

ZAHRADNÍ SLAVNOST (Václav Havel) — Divadelní soubor J. Zeyera při PKO v Č. Budějovicích
Foto: Jiří Pražák

KDE SE VZAL v Hronově

výzkum účastníků 34. JH, zeptali jsme se Jana Votruby, který nám vysvětlil:

Několik vědecko-výzkumných a společenských pracovišť spolupracuje na předvýzkumu, v jehož realizaci nám vyšel vstříc s mimořádnou laskavostí OÚNZ v Náchodě, jmenovitě dr. Kubíček, dr. F. Jirásek a dr. Kult, který také bude lékařskou část výzkumu provádět.

O co jde?

Snad nejdříve, o co nejde: nejde o byrokratické zjišťování přerůzných a často zbytečných údajů, k nimž už mají lidé většinou nedůvěru. Nejde o módní výzkumnou akci, které se teď nosí jako kdysi punčochy beze švů. Jde o výzkum těch málo známých příčin v lidech a souborech, které často ovlivňují rozvoj či úpadek souborů i jejich práci na jevišti způsobem, jež si nedovedeme vysvětlit. Jde o to, zbavit se dosavadního subjektivistického poznávání problémů amatérského divadla i toho, čemu se říká LUT. Jde o to, aby dosavadní upřímné dojmy byly nahrazeny přesnými vědeckými pojmy. Na základě dojmů se těžko něčemu pomáhá. Ani amatérům už se dnes nedá pomáhat amatérsky. Navíc jsou amatérské skupiny často velmi zajímavým zrcadlem širších a hlubších sociálních a psychologických projevů v různých vrstvách lidu a ve společnosti vůbec. To zrcadlo je však pro nás zatím zamlžené. Nevíme, co odráží. Jde o to poznat a výsledný obraz srovnat — třeba s výzkumy profesionálních uměleckých těles, ale i skupin sportovních, trampských, pracovních. Tedy — pokusit se o dlouhodobé poznání, co dává umění člověku a co a jak musí dávat člověk umění, jak se navzájem ovlivňují a determinují. Věda o lidských kolektivech byla u nás opomíjena, a tak musíme být velmi skromní, postupovat velmi seriózně a využívat bedlivě všeho kladného, čím makarenkovskou teorii kolektivu doplnila moderní sociometrie a sociální psychologie.

Co máš konkrétně na mysli?

Například motivaci činnosti ochot-

níků. Proč to ti lidé dělají? Z mnoha příčin, které chceme přesněji znát. Aby i pomoc souborům mohla být diferencována podle struktury kolektivů, aby se motivů dalo využít, to jest — aby jich především sami amatéři mohli využívat. Aby pomoc souborům nebyla už paušální, „od oka“, pro všechny — a tím vlastně pro nikoho. Jací lidé dělají amatérské divadlo? Ukazuje se, že zájmové činnosti v různých oborech se věnují různé vrstvy lidí. To je zajímavá sociologická skutečnost, která svým významem přesahuje o mnoho ochotnické problémy. A dále: mnoho lidí se ještě dnes dívá i na pravidelnou uměleckou tvůrčí produkci neprofesionálů jako na koníčka, který jim přináší jen potěšení a odpočinek, tedy něco jako rybaření. Podle toho také přisuzují neprofesionální tvorbě společenský význam, či spíše nevýznam. Ale žádná tvorba — a u špičkových profesionálních skupin jde o tvorbu — není lehkou zábavou. Hodnotná zábava ve volném čase se proměňuje v tvorbu zábavní, ale společensky cenné hodnoty. A to je něco podstatně jiného. Tvorba je nejen sebehledání a sebevyjádření, ale taky sebespalování člověka. Stojí nervy. Běžně se ví, že fotbalista Masopust ztratí za zápas na váze až tři kila. Ale málo už se ví, že stejně tolik ztrácel Ladislav Pešek, když hrával Lišáka Pseudola. Psychická zátěž lidí, přetížených už tak dost povinnostmi v zaměstnání nabízí otázku: proč to vlastně ti lidé dělají, co je to v nich, že přes všechny potíže nedají přednost bačkorám doma, nebo keckám na chatě? Ovšem, i grafomani jsou strašně pilní a pracovití — může znít odpověď. Ano, jenže my zkoumáme skupiny trochu jiné kategorie (například i pracovní kolektiv JH).

K čemu budou dobré odpovědi na tyto otázky?

Budou částečnou odpovědí mimo jiné na velkou otázku morální a psychosociální: jak je to dnes s dobrovolností, tou silnou stránkou českého lidu, oslabovanou v minulosti různými nedomyšlenými reorganizacemi

a vůbec ovzduším kultu osobnosti. Je dnes dobrovolnost trvale slabá, nebo se jen proměnily její formy? Není např. masové rozšíření zájmových kolektivů (např. malých forem a divadel poezie) reakcí na individualizaci a izolovanost osobnosti člověka? Není reakcí na pocit osamocení a lhostejnosti člověka průmyslové společnosti? Na západě se ukazuje, že tyto nezdravé pocity v člověku nemizí, splyne-li pasívně s davem. Ale zdá se, že mizí, pracuje-li aktivně ve skupině názorově i citově příbuzné. Není v tom příznačně naše východisko? Není to zdravá metamorfóza kdysi maloměstského a pivního spolkaření jako rubu oné dobrovolnosti? Uvidíme. Jsme teprve na začátku zkoumání. Nicméně je už dnes zřejmé, že v amatérství se odráží často výrazné vnitřní problémy celé společnosti. Podstata zájmů a potřeb i profil těch, kdo se v amatérství aktivizují není poznatelná jen podle uměleckých činů (k nimž často z nedostatku uměleckých dovedností ani nedochází), ale podle své vnitřní psychosociální struktury: projekční plochou amatérské činnosti je zpětně spíše etika. Amatérské skupiny jsou proměnlivé a citlivě signalizují mnohé vlastnosti a proměny společnosti, zájmů a myšlení lidí — jen je třeba ty signály dešifrovat. Proto si musíme vzít na pomoc psychologii, medicínu i historický materialismus. Velkou roli v tom všem hrají motivy: opravdové zájmy nutí člověka stát se lepším a učinit lepší i společnost, najít sebe v ní a jí v sobě (a cesta za hledáním vede často právě přes jeviště). Povrchní zájemce žene vpřed touha zdát se lepším před druhými.

Jakou formou budete zjišťování provádět?

Dvěma způsoby, tvořícími celek: jednak dotazníky, rozdávanými účastníkům Hronova v kroužcích a členům souborů po hodnocení jejich představení, za druhé individuálním vyšetřením v „ordinaci“ umístěné ve škole na náměstí hned vedle místnosti pracovního kolektivu v prvním patře. To první zabere asi tři čtvrti hodiny,

(Pokračování na str. 2.)

to druhé sotva čtvrt. Členy souborů chceme vyšetřit před představením a po něm.

Nebude to bolet?

Rozhodně ne. Výpověď o osobní únavě, zjištění krevního tlaku či zdravotní reakce, to je v dnešní době infarktů jistě zajímavé a potřebné i přímo pro členy souborů. Na Šrámkově Písku a Wolkrově Prostějově, kde jsme dotazníkový průzkum už realizovali, jsme byli příjemně překvapeni, s jakou opravdovostí a zájmem mladí lidé hledali v sobě odpovědi. Snad si uvědomovali, že je to služba i jejich věci. Výzkum není pro výzkum, ale především se jeho výsledky musí vrátit zpět, odkud vyšly informace.

Co vše to od člověka vyžaduje?

Trochu trpělivosti, a hlavně upřímnost. Není snad třeba zdůrazňovat, že základní mravní povinností každého výzkumníka je zachovávat zjištěné údaje jen pro vědecké účely, a ne pro senzační drby. Má-li výzkum dojít k objektivním výsledkům, musí mít důvěru v pravdivost všech údajů.

Co od výzkumu očekáváte?

Především je to předvýzkum. Za druhé jej neděláme proto, abychom si sebrali fakta, která se nám budou hodit do krámu jen jako ověření apriorně vymyšlených tezí. To by bylo neseřlázní. Předpovídat nechci. Ale většina výzkumů zpravidla ve svých výsledcích rozbíjí různé mýty a pověry. O amatérství, a o ochotnících zejména, panují houževnaté názory pro i proti, které vypadají pravděpodobně jen do doby, než se zeptáte „a proč?“. Pak se nedostává argumentů. Jsou tu jednak pověry různých profesionálních neznalců, kteří si občas (velmi občas) přehodí přes ramena samozvaný soudcovský talár a vyřknou soud nad amatérismem — a pak jsou tady iluze a pověry ochotníků samých, kteří v sebeobhajobě

tvrdí často soudy opačné, ale stejně málo podložené. Výzkum zpravidla ukazuje klady zkoumaných jevů někde jinde, než si namlouváme, jako cenné a bezcenné dokazuje něco jiného, než co je v obecném povědomí. V tom je jeho význam.

Shyšeli jsme...

... že manželé Gogálovi ze zvolenského souboru jsou spolu v Hronově už po třetí; nejkrásnější vzpomínky mají na ten třicátý: ani ne tak proto, že byl jubilejní, jako pro to, že se jim v jeho průběhu narodila dceraška.

... že vnější podobnost Vladimíra Brtky, Faraře z Lišek, s „tátou středočeských ochotníků“ Láďou Lhotou je čistě náhodná.

DILIZA & DILIA se hlásí

Mezi prvými návštěvníky 34. Jiráskova Hronova zavítali do Hronova aj zástupcovia Slovenského divadelného a literárneho zastupiteľstva z Bratislavy. Prišli sem za ochotníkmi, aby im predostreli svoje divadelné novinky a prípadne aj poradili. Svoju výstavku rozmnoženín, medzi ktorými sú niektoré „ešte teplé“, usporiada DILIZA v škole na Palackého ulici, kde budú aj seminárne krúžky.

Z posledných vydaní DILIZY nájdeme tu hry s povstaleckou tematikou, ako *Kilometrovníky nesvetielkujú*, pásma *Šumí hora našich srdc*, *Strieľanie o slobodu*, *Zamyslenie*, estrádne sborníky *Malý človek — veľký prípad*, *Sedem pádov*, vynikajúcu hru *Patrného Muži nestarnú*, úspešnú drámu maďarskej autorky M. Szabóovej *Odhalenie*, Williamsovu *Vytetovanú ružu*, z nemeckej dramatickej tvorby *Starostu a Plukovníka Chaberta*, ďalej je tu Makariova indiánska rozprávka *Brána Slnka*. Napokon tu budú voľne k dispozícii všetky tohoročné čísla mesačníka *Divadelné novinky*, katalóg divadelných hier vydaných roku 1963 a mesačník *Umelecké slovo*. —lk—

TELEGRAM

UCASTNIKUM

34. JIRASKOVA HRONOVA

PRIJELI JSME STOP ROZBILI JSME STANEK V MALEM SALE JIRASKOVA DIVADLA STOP PRIVEZLI JSME FURU NOVINEK STOP TEXTY KATALOGY ZPRAVY SEZNAMY DEVIZOVE VOLNYCH HER STOP NAJDETE NAS NA MISTE KAZDY DEN OD 8.30 HOD STOP TESIME SE NA VAS

DILIA PRAHA

Cukrárenský trialóg

Osoby:

Ona (rozumej Gogálová, režisérka hry Igora Rusnáka *Lišky, dobrú noc*)

On (Gogál, manžel vyššie spomínanej, predstaviteľ Karola zo spomínanej hry)

Ja (sympatický vysoký blondák, predstaviteľ tlače)

Ja: So súborom ste v Hronove prvý raz? Aké máte pocity? — Ale úprimne: že sa vám nič nestane, že sa vám niečo určite stane...

Ona: Z pocitov môžem kľudne servírovať koktail vylepšený strachom.

On: Ale...

Ona: Dobré je byť v Hronove divákom, ale lepší pocit je byť účinkujúcim.

Ja: Čo považujete na svojom predstavení za profesionálne?

On: Dis...

Ona: Disciplínu na skúškach.

On: Vzfa...

Ona: Vzťahy postáv.

On: Auve...

Ona: A uvedomelá a cieľavedomá pristupovanie k stvárneniu rolí.

Ja: A čo považujete za beznádejne ochotnícke?

Ona: Podmienky práce. Vzťah vedúcich a funkcionárov k súboru. Ale nie beznádejne.

On: Funkcionárizácia! Totopredstavenie nevideli!!

Ja: Jedna premiéra sa u vás rovná jednému kalendárnemu roku, to znamená...

Ona: To znamená: asi desať mesiacov seminárnej práce na tému divadelná tvorba, a jej výsledok — jedna premiéra do roka.

Ja: Čo priniesie nový rok?

On: Nového Rusnáka...

Ona: Najnovšieho Rusnáka, ktorý nám sľúbil ďalšiu hru z trilógie, do ktorej patria aj *Lišky*.

Ja: Vaša spolupráca s autorom bola vzorná!

On: Nevie...

Ona: Nevieme posúdiť, pretože sme nemali pre ňu nijaké vzory.

Ja: Vaša dramaturgia je jasná: Gáspárovej *Hamlet*, Rusnákov *Lišky* plus ďalší Rusnák. Je evidentné, že dolujete vo vodách problémov súčasnej mladosti. Nebojíte sa, že *Lišky* nemusia u hronovského publika nájsť plnú odozvu?

On: Óve...

Ona: Overovali sme si predstavenie asi v desiatich reprízach, pred rôznym publikom. Obavy nemáme.

Ja: Komu by ste najradšej adresovali prípadný úspech?

Ona: Kolektívu, ktorý si to naozaj zaslúži.

Ja: Ďakujem za rozhovor.

On: Aj ja, že sme sa tak srdečne porozprávali.

Ja: Do videnia.

Srdečne sa zhováral
Rudo Thrun

Včera

O den dříve než ostatní, již v neděli ráno, zahájil studijní kroužek Vychoďočeského kraje; na besedě se s. Semrádem se sešlo 22 posluchačů.

Odpoledne na zahájení 34. JH před divadlem po úvodním slovu předsedy hronovského MěstNV s. Piši promluvil V. Urban, ved. div. odb. MŠK, a J. Svoboda, zástupce SČDFU; u Jiráskova pomníku pak nám. předsedy MěstNV s. Benda. Stručné projevy předznamenal pracovní a nikoli slavnostní charakter letošního Hronova.

Už jsme si navykli říkat si pravdy o umělecké úrovni jednotlivých představení hezky do očí. V hronovských diskusích dnes neobstojí ti, co by rádi pořádku jen zavírali oči před holými skutečnostmi pohledu na představení, ani ti, co by zbytečně rozváděli velké tirády o obětavosti a nadšení. Snad je to zásluhou tisíce diskusí na různých festivalech v okresech a krajích, snad je to následek všeobecného růstu vzdělání u nás, snad je to trochu i zásluha hronovských plenárních a

ROUHÁNÍ druhé

seminárních klání. Už si prostě tolik nenaháváme jako v minulosti.

Běda ale stočit řeč na nějaké obecnější téma. Na řízení amatérské práce, na poradní sbory, na zřizovatele, na STMP — to bychom bezpochyby vyslechli hned záplavu rozdílných názorů i zobecnitelných jistot a nářků. Myslím, že ne neprávem. Jednání na nejružnějších úrovních neberou kon-

ce. Jenom čin zatím chybí. Třeba jen tak malý, aby někdo odpověděl ochotníkům na jejich pár let staré otázky nebo na návrhy, které před rokem poslali odpovědným institucím. — O těchto problémech abychom raději pomlčeli, že? Proč do omrzení již zjištěné skutečnosti neustále opakovat? Ale copak neopakujeme, že „je třeba sklídit úrodu včas a beze ztrát“, že „je třeba dodržovat bezpečnostní pravidla“ a že „dětem zápalky do rukou nepatří“?

Líšky, dobrú noc!

Slovenské představení letošní přehlídky přivezl Divadelný súbór L. Štúra pri Osvetovom domě vo Zvolenu, členský soubor Stále ochotnické scény. Uvedl nejúspěšnější hru I. Rusnáka — mladého slovenského autora, který rázem získal popularitu — Líšky, dobrú noc! (Její překlad dostanou v nejbližších dnech i české divadelní soubory.)

Rusnáková hra je vpravdě současná. Autorovi nejde o nic méně nežli o postižení pocitu současnosti. Usiluje o zobrazení rozporu mezi společensky probíjovým pozitivním ideálem doby a přáním, životními tužbami a existenčním programem jednotlivce.

Volí si podle velkých vzorů světové dramatiky postavu Jany — Svaté Jany, jejíž nezkalená čistota pohledu na život nepřijímá omezení dané společenským mechanismem a střetává se v něm v mravním konfliktu skutečné životní pravdy a konvence. Stejně jako Jana i ostatní hledají své místo v životě a dobývají

si poznání, a to nejen cestou rozumového chápání, ale i cestou obohacení citového.

Ve skupině postav je nejzávažnější konflikt protichůdných životních stanovisek dvou partnerů nevyzrálých — Faráře a Lékařky. Jejich pravdy se opírají o autorovo bohatší životní poznání a poučenější pohled na svět.

Jak už vyplývá z režijní koncepce, představení zcela zaujme v prvním a čtvrtém obraze, kde vyjádření společenských konfliktů se naplňuje v přesvědčeném a zaníceném hereckém projevu. Ne už tak ve scénách intimnějšího, citově bohatšího a jemnějšího jednání postav. Diskusní charakter hry staví před inscenátory ne-

Připomeňme tedy alespoň zástupcům ministerstva školství a kultury a ÚRO, že mají pořád ještě před účastníky loňské volné tribuny dluh. Zdržovat průběh letošních pěti drahocenných dnů opakováním již zjištěného by asi věru cenu nemělo. Nežijme však iluzemi, že by se snad loni připomínané problémy řízení amatérského divadelnictví staly letos méně aktuálními, méně palčivými. Nebo že si členové souborů jaksi zvykli.

Ne, ne. Čekají na vhodná opatření, která otevrou pole organizátorské práci samotným ochotníkům, která zabrání dalším neodborným zásahům do divadelní práce a která nechají pocítit, že do základních odborných záležitostí svého oboru mají a mohou co mluvit nejvyspělejší ochotníci. Ano, takové základní otázky jsou ještě kupodivu v amatérském divadle na pořadu dne.

Teď bychom měli dát pozor na to, aby příliš mnoho pracovníků nemávalo jen rukou a neřeklo: „... jako by hráč na stěnu házel ...“ — nebo „... nemá to cenu, necháme té poradenské formálnosti ...“ — nebo „... raděj zavřít vrátka a tše, docela tše si pro radost dělat jen něco pro sebe ...“

Nějak mi tahle skutečnost nehraje s věčně turzenou pravdou o nutnosti aktivizace lidí. Jiří Valenta

Na pomezí...

O pomezích oblastech jsem měl v dětství představy, ovlivněné nejspíš Alšovými lunetami Vlasti: pustá skaliska a hluboké hvozdy. Úvahy o amatérské tvorbě mi však vytvořily obraz poněkud rozdílný: v pomezí oblasti je zřejmý značný nával a živé hemžení. Aspoň uvažujeme-li o pomezí oblasti amatérské a profesionální umělecké tvorby dnes. Zdá se mi, že je to hlavně ze dvou důvodů: mísí se tu principy umělecké tvorby (ve smyslu orientace tvorby na určité třídy a vrstvy společnosti) lidové a nelidové — principy, které dnes, v podmínkách socialistické společnosti, arci už jen doznívají, nicméně se však ještě projevují — v tom či onom druhu umělecké tvorby silněji či slaběji, dále pak se tu mísí principy umělecké tvorby (ve smyslu funkce pro život člověka a tomu odpovídajících pracovních postupů) amatérské a profesionální. Rovněž v nových společenských podmínkách, které nikdy předtím nebyly a s nimiž se setkáváme historicky poprvé, které tvoříme historicky poprvé. Proto tolik problémů! Proto právě tato pomezí oblast má podobu spíše vroucího kotle než poklidného hvozdů. Nemá ovšem smyslu vyhýbat se jí, život vede právě tam. A asi při zkoumání toho, o čem vroucím kotlí jde, nevystačíme s běžnými a vyzkoušenými metodami.

MUŽEME ZA TO,

že v seznamu členů pracovního kolektivu, který jsme včera zveřejnili, nebyl uveden Vladimír Semrád, režisér Čs. rozhlasu, Plzeň; doplňujeme a omlouváme se.

Nemůžeme za to,

že režisérka M. Lokvencová z Bratislavy, kterou jsme uvedli, nepřijela.

Red.

Recenze

zvyklé požadavky na amatérskou hereckou práci. Nepodařilo se např. využít ironie, která je charakteristická pro způsob, jakým postavy tohoto zařazení řeší své vztahy. To se nejzřetelněji projevovalo v postavě Magdy. V dialogích Magdy s Farářem se přesunuje i význam a společenská sympatie na stranu, kterou autor snad nezamýšlel. Jiný problém se zračí při konfliktu Jany s Ředitelem, u něhož s lítostí nalézáme řadu konvenčních a minulých hereckých prostředků, které snižují sílu konfliktu a životní pravděpodobnost. Nejčestnější se vyrovnávají v této zjednodušující koncepci se svými úkoly představitelé Faráře, Gusta a Karola. Pro plné současné znění hry bychom si přáli Janu vidět vniřně přesvědčivější. Modernější v tom, že by se méně spoléhala na dramatický efekt (příklad za ostatní: její závěrečný monolog).

Přesto soudíme, že představení zvolenských divadelníků dobře reprezentuje současné usilování slovenského amatérského divadla a právem tedy bylo zařazeno do letošní přehlídky. Nejčestnějším poznatkem večerejšího večera bylo spontánní přijetí této současné hry festivalovým obecenstvem; potvrzuje to potřebu i touhu diváka setkávat se na našich scénách s otázkami, kterými žije.

JAROSLAV ČERNÝ — JIŘÍ SVOBODA

1 EPIGRAM DENNĚ

LITERÁRNÍ

(ale spíš ze života)

Člověka to někdy žene,

že se sama sebe táže:

Jsou Mňáčkovy reportáže

uskutku ve všem OPOŽDĚNÉ...?

J. Vedral

MIKRO INTERVIEW

S AUTOROM PRED PREDSTAVENÍM

Súčasnú slovenskú dramatickú tvorbu popri Petrovi Karvašovi už dlhší čas reprezentovali iba Solovič, Smrček, Kákoš, Filan, Váh a azda ešte ojedinele niekoľko ďalších. Právom sa hovorilo o stagnácii v slovenskej dramatike. Uplynulá sezóna však priniesla veľké prevrpenie. Mladý autor Igor Rusnák súčasne na troch bratislavských profesionálnych scénach sa predstavil tromi pôvodnými hrami. (Krok do tmy, Prírodné ľudia a Lišky, dobrá noc!) Je to naozaj nezvyčajné. A preto nás neprekvapuje, že sa tento autor dostáva aj na tohtoročný Jiráskov Hronov. Uvidíme nielen jeho hru, ale amatérski divadelníci sa stretnú s ním osobne na besedách a v krúžkoch, lebo je súčasne členom pracovného kolektívu. Pri príchode do Hronova sme mu položili niekoľko otázok.

Pracujete už dlho s divadlom?

Dost dlho. Najprv ako poslucháč divadelnej fakulty VŠMU, potom ako divadelný kritik, dramaturg v rozhlase, dramaturg v prešovskom di-

vadle, redaktor časopisu Film a divadlo. Teraz pracujem ako dramaturg v trnavskom Krajevom divadle.

Všetkých prekvapilo, že ste sa odrazu predstavili tromi hrami. Pisali ste ich súčasne a vraj veľmi ľahko.

Písal som ich súčasne, ale veľmi ťažko. Hoci sa objavili na javiskách v rozpätí šiestich týždňov, sú výsledkom dvojročnej práce. Svojou polohou a žánrom sa značne odlišujú, ide o tri rozdielne pohľady na nás a na svet, v ktorom žijeme. O tri pokusy.

Ako a kedy ste sa dostali k amatérom?

Prvé verejné predstavenie mojej hry bolo na amatérskom javisku (Krok do tmy v naštudovaní divadelného súboru ZK Chemických závodov J. Dimitrova v Bratislave). S týmto súborom sa mi pracovalo veľmi dobre, práve tak stretnutia so zvolenským súborom mi priniesli veľmi pekné zážitky.

Ktorú z vašich troch hier považujete za naj-súcejšiu pre vyspelé amatérske súbory?

„Lišky, dobrá noc!“ Je to podľa všeobecného názoru najkvalitnejšia z nich. V tejto sezóne ju bude hrať päť profesionálnych divadiel na Slovensku, asi štyri v českých krajinách. Hru súčasne prekladajú do viacerých cudzích rečí.

Nemáte trému pred hronovskou premiérou?

Som v Hronove po prvý raz. Známi ma vystrihali — vraj tu máte veľmi prísne kritériá. Ale páči sa mi tu a uisťujem vás, že aj keď nedopadne dobre, na budúci rok prídeme zas.

Zaznamenal

Martin Jančuška

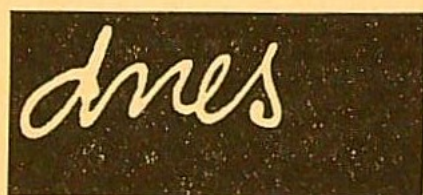
NEOFICIÁLNE

Sedíme za stolom v Sokole (nie pri káve, pri pive!), kde Martin Jančuška, šéfredaktor Umeleckého slova, trpezlivo spovedá Igora Rusnaka a takmer klištami ťahá z neho odpovede na svoje zvedavé otázky. Bodka, hotovo, interview pre novinky U nás je hotové. Po chvíli Jančuška celkom neoficiálne, polo-žartom pripomenie:

— Ešte sme tam mohli dať, že si slobodný.
— A že som prišiel do Hronova hľadať nevestu — doplní ho Rusnák.
Jančuška pohotovo chytá pero a chce písať.
— Nie, preboha, to tom nedávaj! — skríkne autor Lišok.
Okriknutý Jančuška poslušne odložil pero.
Tak to tam, prosím Vás, nedávajte.

Ladislav Jánsky

Pozn. red: Dobře, nedáme.

14 — vychádzka po Hronově a okolí (sraz před Jiráskovým divadlem)

13.30 —

16.30 — sál Slávie:

19.30 —

Václav Havel:

ZAHRADNÍ SLAVNOST

Div. soubor J. Zeyer při KPO České Budějovice

15.30 — Jiráskovo divadlo:

19.30 —

Vladimír Majakovskij: SPRCHA

Dram. odbor J. K. Tyl

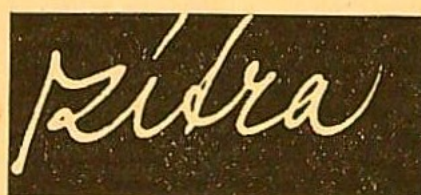
MěstoB Louny

18 — náměstí:

koncert

Hornická dechovka ZK

V. Svatoňovice, řídí J. Nývlt

9—12.30 — přidělené místnosti:

studijní kroužky

9 — malý sál Jiráskova divadla: hodnocení lounské inscenace

9 — pracovna ÚDLUT: hodnocení českobudějovické inscenace

11.30 — před Jiráskovým divadlem: vítání olomouckého souboru

15 — Jiráskovo divadlo:

19

Václav Renč: TOM SAWYER OD ŘEKY MISSISSIPPI

17.30 — náměstí:

Hrajeme vám od podlahy

Mládežnická dechovka ZK MAJ,

řídí A. Jung

21.30 — Jiráskovo divadlo:

FILMOVÉ PŘEDSTAVENÍ

(Richard III., Shakespearovské

monology, film o režijní práci

O. Krejčí na inscenaci Romeo

a Julie)

POZVÁNKA

pro členy pracovního kolektivu
35. Jiráskova Hronova

Místo: obřadní síň MěstNV

Den: zahajovací den 35. JH

Hodina: 14.30 hod.

(přijďte lask. ve 14.00 hod.)

Program:

- Příchod členů pracovního kolektivu 35. JH do obřadní síně (ve 14.15 hod.)
- Čekání členů pracovního kolektivu v obřadní síni (čekají všichni)
- Oznámení pro členy pracovního kolektivu, že dostanou zdarma zpravodaj „U nás“ (přednese ved. divadelního odd. ÚDLUT)
- Pokračování čekání členů pracovního kolektivu v obřadní síni (čekají stále všichni)
- Oznámení pro členy pracovního kolektivu, že čekání skončilo (přednese funkcionář na úrovni ředitelů OD)
- Odchod členů pracovního kolektivu z obřadní síně

...že kročka poezie...

Milan Kundera

NENÍ, SOUDRUZI, HNED NEPŘÍTELEM TEN

Není, soudruzi, hned nepřitelem ten, kdo s sebou vleče na zádech batoh smutků, pochyb, zlovyků. Možná, že ten člověk i s tím těžkým batohem raději než mnohý vás dá život za republiku.

Není, soudruzi, hned individualistou ten, kdo brouzdá rád samotou přes lesy a sady. Možná, že ten samotář má lidi raději než všichni jeho karatelé dohromady.

Kritika neznámená číhat s mečem zlým za každým krůčkem svých kamarádů. Jinak se jejich krok stane bojácňm a oni zůstanou vřadu.

Kritika přece znamená — tak uelá nás strana — vzít svého kamaráda pod paži! Až nebudou naše srdce tak zbytečně a marně zraňována, uvidíte teprv, co dokáží!

Kritika, soudruzi, znamená vědět, že duše člověka jak příroda je širá. Jen ten, kdo ví, že je cbápn a mlčován, šťasten pak žije, bojuje i zmírá.

Ze sbírky Člověk zahrada širá (vydal Československý spisovatel v Praze r. 1953)

U NÁS

NEZÁVISLÝ (pokud možno) PRAVIDELNÍK (rovněž pokud možno) 34. JIRÁSKOVA HRONOVA ● ŘÍDÍ JAROSLAV VEDRAL s kolektivem (Jaroslav Černý, Jan Lukášik, Marta Mikešková, Jaromír Navrátil, Vladimír Semelka, Iva Šykotová) ● Redakční rada (V. Dlouhá, ÚRO; L. Polívka, MŠK; V. Smrček, SNR; V. Seidat, ÚVČSM; J. Šmatlík, OO) vede J. ŠRAMEK, ÚDLUT ● Vychází pětkrát měsíčně 34. JH ● Tiskovna MTZ 413 Hronov ● Rozšiřuje PINS (Pionýrské noviny služba); objednávkový z tuzemska i ze zahraničí přijímá EV 34. JH ● Uzavíráka denně v pozdních hodinách nocí, anebo v brzkých hodinách ranních ● Příspěvky všeho druhu sice nehonorovány, zato však tím více vítány ● Adresa redakce: Hronov, zvláštní škola ● Cena (výtisk, nikoli redakce): 50 hal. ● (C) „U NÁS“, HRONOV, 1964 N-10-41653